

Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

Meistaru iela 10-502, Rīga, LV-1050, tālr. 27343432, e-pasts seplp@seplp.lv, www.seplp.lv

Rīgā, 24.09.2026.

Nr. 34/6-3

Atzinums par VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” ziņu portālā “LSM.lv” 2026. gada 26. augustā publicēto rakstu un tam pievienoto LTV Ziņu dienesta sižetu

2026. gada 27. augustā Latvijas sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Edmunds Apsalons (turpmāk tekstā arī – ombuds) saņēma [...] (turpmāk – Iesniedzējs) pieteikumu [...] “Par VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” 2026. gada 26. augusta raidījuma un publikācijas satura atbilstības Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24. panta ceturtajai daļai un Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likuma 3. pantam izvērtēšanu” (turpmāk – Iesniegums).

Iesniegumā uzmanība tiek vērsta uz VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” (turpmāk – LSM) ziņu portālā “LSM.lv” (turpmāk – LSM.lv) 2026. gada 26. augustā plkst. 17:34 publicēto LTV Ziņu dienesta korespondentes Vitas Anstrates sagatavoto rakstu “Bunkus slepkavības lietā noraida aizstāvības prasības; Uļmans paliek apcietinājumā” (turpmāk – Raksts) un tam pievienoto LTV Ziņu dienesta veidoto sižetu ar tādu pašu nosaukumu (turpmāk – Sižets). Iesniedzējs norāda, ka Rakstā un Sižetā LSM kā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas nolēmuma *motīvus pasniedza tādus apsvērumus, kuru nav nedz attiecīgā nolēmuma tekstā [...], nedz tiesas sēdē pasludinātajā saīsinātajā nolēmumā un kuri publiskošanas brīdī vēl nemaz nevarēja pastāvēt nevienā procesuālā dokumentā.* [visi izcēlumi citētajā Iesnieguma tekstā šeit un turpmāk mani – E.A.]

Iesniedzējs konkretizē, ka Iesniegums *pēc būtības ir vērsts uz vienu jautājumu: kad, kādos apstākļos, kur un kādā formā tika sniegts tas “tiesneša skaidrojums”, ko sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis 2026. gada 26. augusta ziņu sižetā un rakstā pasniedza kā*

tiesas nolēmuma pamatojumu, un no kāda avota šī informācija tika iegūta.

Iesniedzējs lūdz izvērtēt Raksta un Sižeta atbilstību Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk – EPLL) 24. panta ceturtajā daļā noteiktajām prasībām un Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likuma (turpmāk – SEPLPL) 3. pantā nostiprinātajiem sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatprincipiem, kā arī VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” Redakcionālajās vadlīnijās, tostarp to 1.4. punktā noteiktajiem profesionālajiem principiem *Precizitāte, Faktu nošķiršana no viedokļiem, Darbs ar informācijas avotiem*, kā arī VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” Redakcionālo vadlīniju 2.7. punkta apakšnodaļā “Kriminālnotikumu un traģisku negadījumu atspoguļojums” un 2.10. punktā “Kļūdu labojumi” noteiktajām prasībām. Iesniedzējs arī lūdz izvērtēt minētā satura atbilstību VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” Rīcības un ētikas kodeksa 2.3. punktam.

Iepazīstoties ar Iesnieguma saturu un tajā izteiktajiem lūgumiem, ombuds pieņēma lēmumu veidot atzinumu par Raksta un Sižeta satura un to veidošanas apstākļu atbilstību SEPLPL 3. pantā noteiktajiem sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatprincipiem, VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” Redakcionālajās vadlīnijās (turpmāk – Redakcionālās vadlīnijas) noteiktajām prasībām un VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” Rīcības un ētikas kodeksa 2.3. punktā noteiktajam.

Par pieņemto lēmumu Iesniedzējs tika informēts ar 2026. gada 28. augusta elektroniskā pasta vēstuli.

Lai sagatavotu atzinumu, ombuds no 2026. gada 28. augusta līdz 2026. gada 17. septembrim:

- iepazīnās ar Iesniegumā sniegto faktisko apstākļu, tiesiskā ietvara un apsvērumu izklāstu, kā arī ar Iesniegumā izteiktajiem lūgumiem;
- iepazīnās ar Rakstu;

Skat. izmantojot zemāk norādīto tīmekļa vietnes saiti:

<https://www.lsm.lv/raksts/zinas/latvija/26.08.2026-bunkus-slepkavibas-lieta-noraida-aizstavibas-prasibas-ulmans-paliek-apcietinajuma.a660483/>.

- iepazīnās ar Sižetu;

Skat. izmantojot Iesniedzēja norādīto tīmekļa vietnes saiti:

<https://www.youtube.com/watch?v=HqXCk0dE8RY>.

- iepazīnās ar Nacionālās informācijas aģentūras “LETA” (turpmāk – LETA) 2026. gada 26. augustā plkst. 13:39 publiskoto ziņu “Apgabaltiesa nepieņem noraidījumus tiesnesim un

prokuroram Bunkus slepkavības lietā” (turpmāk – LETA sākotnējā ziņa), pieejama LETA arhīvā abonentiem;

- iepazīnās ar LETA 2026. gada 26. augustā plkst. 14:23 publiskoto ziņu “papildināta, precizēta - Apgabaltiesa nepieņem noraidījumus tiesnesim un prokuroram Bunkus slepkavības lietā” (turpmāk – LETA papildinātā ziņa), pieejama LETA arhīvā abonentiem;
- 2026. gada 28. augustā nosūtīja jautājumus LTV1 Ziņu dienesta direktorei Ivetai Elksnei un 2026. gada 4. septembrī saņēma atbildes uz tiem.

Izvērtējot Iesniegumu, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Edmunds Apsalons

konstatē:

[1] Par Iesniegumā minēto

Nemot vērā to, ka ombuda atzinumi ir publiski, jo anonimizētā veidā (neatklājot Iesniedzēja identitāti) ir pieejami visai sabiedrībai, lai tādējādi veicinātu sabiedrības medijpratību, kā izpratni par to – ko, kā un kāpēc sabiedriskais medijs dara, ombuds šajā atzinuma daļā ir lakoniski izklāstījis Iesnieguma saturu, lai plašākai auditorijai sniegtu priekšstatu par Iesnieguma būtību, tajā uzdotajiem jautājumiem un izteiktajiem lūgumiem.

1. Par Iesniegumā sniegto faktisko apstākļu izklāstu.

Iesniegums ir iesniegts par LSM veidoto un publicēto Rakstu un Sižetu, kas informē par 2026. gada 26. augustā notikušo Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas sēdi un tajā pasludināto tiesas kolēģijas nolēmumu maksātnespējas administratora Mārtiņa Bunkus slepkavības krimināllietā (Nr. 11511001018) – nepieņemot aizstāvības pieteikto noraidījumu Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokuroram Aldim Lasmanim un Rīgas apgabaltiesas tiesnesei Signei Kalniņai (turpmāk – Tiesas nolēmums).

Iesniedzējs norāda, ka:

- 1) Tiesas nolēmuma tekstā [2026. gada 26. augustā] *nav nedz aprakstošās, nedz **motīvu daļas**. Vienīgais tajā rodamais pamatojums ir atsauce uz četrām Kriminālprocesa likuma normām. **Nolēmumā nav neviena teikuma par to, kāpēc noraidījums netika pieņemts.*** [visi izcēlumi citētajā Iesnieguma tekstā šeit un turpmāk mani – E.A.]
- 2) *Jautājums par pieteikto noraidījumu tika izskatīts slēgtā tiesas sēdē. Pēc atgriešanās no apspriežu istabas tiesas sēdes priekšsēdētājs atcēla slēgtās tiesas sēdes statusu un pasludināja – kā viņš pats to arī noformulēja – **tiesas lēmuma ievadu un rezolutīvo daļu,***

*noslēdzot pasludināšanu ar konstatējumu, ka tāds ir “saīsinātais lēmums”. **Nekādi lēmuma motīvi, apsvērumi vai to izklāsts tiesas sēdē netika pausti.** To apliecina 2026. gada 26. augusta tiesas sēdes skaņu ieraksts, ar kuru saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 482. panta pirmo daļu tiesas sēde tiek fiksēta pilnā apjomā.*

- 3) Iesniedzēja rīcībā nav nekādu ziņu par to, ka tiesa būtu sasaukusi **preses konferenci, izplatījusi preses relīzi vai sniegusi kādam plašsaziņas līdzeklim interviju** par pieņemto nolēmumu.

Faktisko apstākļu izklāsta turpinājumā Iesniedzējs norāda, ka Rakstā un Sižetā, izklāstot Tiesas nolēmumu, ir iekļauti apgalvojumi, kas nav atrodami Tiesas nolēmumā.

Kā pamatojumu minētajam, Iesniedzējs sniedz šādus citātus no Raksta un Sižeta [visi izcēlumi citētajā Raksta tekstā un Sižeta transkriptā mani – E.A]:

- 1) Raksta ievadā un tam sekojošajā izceltajā rindkopā teiktais:

*Šos pieteikumus tiesa trešdien **skatīja slēgtā sēdē un publiski paziņoja vien nolemto.***

Tiesas kolēģija nolēma nepieņemt Egona Rusanova pieteikto noraidījumu prokuroram Aldim Lasmanim un Rīgas apgabaltiesas tiesnesei Signei Kalniņai,” informēja tiesnesis Guntars Kveska.

Tiesnesis skaidroja, ka noraidījums netika pieņemts, jo tiesas ieskatā abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas, bet pats noraidījums ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību.

- 2) izceltajai rindkopai sekojošajā rindkopā lasāmais:

Tiesas kolēģijas ieskatā abu šo liecinieku liecības ir vērtējamās kopsakarā ar citiem pierādījumiem, kas tiks pārbaudīti turpmākajā iztiesāšanas laikā.

- 3) Sižetā izskanējušais apgalvojums [Sižeta ierakstā šis fragments ir klausāms no 0:42 līdz 0:57 minūtei]:

*Noraidījums netika pieņemts, jo **tiesas ieskatā abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas, bet pats noraidījums ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par liecības sniegušo personu liecību ticamību un pieļaujamību, skaidro tiesnesis Guntars Kveska.***

Iesniedzējs uzskata, ka Sabiedrībai kā tiesas nolēmuma pamatojums tādējādi tika pasniegti trīs savstarpēji saistīti apgalvojumi: pirmkārt, ka «tiesas ieskatā abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas»; otrkārt, ka «pats noraidījums ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību»; treškārt, ka «tiesas kolēģijas ieskatā abu šo liecinieku liecības ir

vērtējamās kopsakarā ar citiem pierādījumiem, kas tiks pārbaudīti turpmākajā iztiesāšanas laikā».

Iesniedzējs vērš uzmanību uz būtisku apstākli, ka neviens no šiem apgalvojumiem **nav izskanējis tiesas sēdē un nav fiksēts tiesas sēdes skaņu ierakstā**. Neviens no tiem tādējādi nav pārbaudāms nevienā kriminālprocesa dokumentā vai fiksācijā.

Iesniedzējs rezumē: Tādējādi vienā un tajā pašā sabiedriskā medija publikācijā līdzās pastāv trīs savstarpēji nesavienojami vēstījumi: (i) tiesa jautājumu izskatīja slēgtā sēdē un publiski paziņoja vienīgi saīsināto nolēmumu **bez motīvu daļas**; (ii) procesa dalībnieks, kurš tiesas sēdē klātienē piedalījās, pilnu nolēmumu nav redzējis, jo tāds vēl procesa dalībniekiem nav nosūtīts; (iii) tomēr **sabiedrībai tika izklāstīts tieši šī nolēmuma pamatojums jeb motīvi**, kas nav zināmi citiem procesa dalībniekiem un kas neizskanēja tiesas sēdes laikā.

Ombuds secina, ka Iesniegumā norādītie LSM satura vienību (Raksta un Sižeta) fragmenti ir uzskatāmi par Iesniegumā izteikto iebildumu konkrēto priekšmetu.

2. Par Iesniegumā uzdotajiem jautājumiem.

Atsaucoties uz Iesniegumā norādītajiem apsvērumiem, Iesniedzējs uzdod šādu jautājumu: *kad, kādos apstākļos, kur un kādā formā tika sniegts tas “tiesneša skaidrojums”, ko sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis 2026. gada 26. augusta ziņu sižetā un rakstā pasniedza kā tiesas nolēmuma pamatojumu, un no kāda avota šī informācija tika iegūta.*

Izvērtējot uzdotā jautājuma būtību, ombuds secina, ka Iesniedzējs vēlas gūt atbildes uz šādiem pieciem jautājumiem:

- **Kad** LSM ieguva Rakstā un Sižetā minēto informāciju par Tiesas nolēmuma motivāciju un pamatojumu?
- **Kādos apstākļos** LSM ieguva šo informāciju?
- **Kur** LSM ieguva šo informāciju?
- **Kādā formā** LSM ieguva šo informāciju?
- **No kāda avota** LSM ieguva šo informāciju?

Uzdotos jautājumus Iesniedzējs rezumē šādā Iesnieguma nobeigumā izteiktā lūgumā: *Kompetences ietvaros **pieprasīt** VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” **paskaidrojumu** par to, no kāda avota, kad, kur un kādā formā iegūta 2026. gada 26. augusta ziņu sižetā un publikācijā izklāstītā informācija par Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2026. gada 26. augusta lēmuma pamatojumu jeb pieņemšanas motīviem, kā arī par to, vai šī informācija pirms*

publiskošanas tika salīdzināta ar attiecīgā tiesas nolēmuma tekstu un tiesas sēdē pashudināto.

Ombuds vēlas paskaidrot, ka tā likumā noteiktā kompetence neparedz tam tiesības *pieprasīt paskaidrojumus*, bet ombudam ir tiesības lūgt LSM sniegt informāciju, ja tā ir nepieciešama atzinuma sagatavošanai.

3. Par citiem Iesniegumā izteiktajiem lūgumiem.

Iesniedzējs savā Iesniegumā arī lūdz izvērtēt Sižeta un Raksta atbilstību šādām tiesību normām un LSM pašregulējošo dokumentu prasībām:

1. EPLL 24. panta ceturtajai daļai:

*Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti **godīgi, objektīvi**, ar pienācīgu **precizitāti** un **neitralitāti**, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem. Komentārus un **viedokļus atdala no ziņām** un **nosauc viedokļa vai komentāra autoru**. Informatīvi dokumentālajos un ziņu raidījumos fakti tiek atspoguļoti tā, lai **apzināti nemaldinātu auditoriju**.*

2. SEPLPL 3. panta trešajai daļai:

*Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi savas programmas un pakalpojumus veido atbilstoši **augstām ētikas un kvalitātes prasībām**, nodrošinot žurnālistikas izcilību un ievērojot visaugstākos starptautiskos profesijas un kvalitātes standartus.*

3. SEPLPL 3. panta ceturtajai daļai:

*Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina **viedokļu daudzveidību** un savā darbībā ievēro **objektivitāti**, pienācīgu **precizitāti** un **neitralitāti**.*

4. SEPLPL 3. panta desmitajai daļai:

*Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ņem vērā Latvijas sabiedrības daudzveidību sociālajā, ekonomiskajā, reģionālajā, izglītības, kultūras un reliģijas, kā arī citādā ziņā un **respektē cilvēka tiesības un pamatbrīvības**.*

5. Redakcionālo vadlīniju 1.4. punktā noteiktajam profesionālajam principam **Precizitāte:**

*LSM sniedz pārbaudītu un iespējami precīzu informāciju, **nedrīkst apzināti maldināt auditoriju**, sagrozīt vai izdomāt faktus. Ja par kādas informācijas precizitāti ir šaubas, tas ir skaidri jānorāda.*

6. Redakcionālo vadlīniju 1.4. punktā noteiktajam profesionālajam principam **Faktu nošķiršana no viedokļiem:**

Ziņās izmantotajiem faktiem jābūt skaidri un saprotami nošķirti no komentāriem un viedokļiem.

7. Redakcionālo vadlīniju 2.2. punktā **Darbs ar informācijas avotiem** noteiktajam:

Žurnālists īpaši kritiski izvērtē informāciju, ko sniedz anonīmi avoti vai kas var celt neslavu. Šādos gadījumos informācija ir jāpārbauda.

Ja publikācija, iepriekš sagatavots raidījums vai sižets satur izteiktu kritiku pret kādu personu vai organizāciju, tām ir jādod iespēja atbildēt uz šo kritiku. Ja kritizētā persona nevēlas atbildēt vai nav bijusi sasniedzama, tas auditorijai ir jādara zināms.

8. Redakcionālo vadlīniju 2.7. punktā *Īpaši temati un problēmas* apakšnodaļā **Kriminālnotikumu un traģisku negadījumu** atspoguļojums noteiktajam:

Ziņojot par kriminālnotikumiem, iespējamiem noziegumiem, ierosinātajiem kriminālprocesiem un tiesvedībām, LSM žurnālists ievēro nevainīguma prezumpciju. Cilvēks uzskatāms par vainīgu nozieguma izdarīšanā tikai pēc galīgās tiesu instances spēkā esoša sprieduma.

9. Redakcionālo vadlīniju 2.10. punktā **“Kļūdu labojumi”** izklāstītajam regulējumam;

Ombuds neatrada apjomīgajā Iesnieguma tekstā konkretizējumu tam, kādas tieši kļūdu labošanas prasības LSM nav ievērojis Rakstā un Sižetā.

10. VSIA “Latvijas Sabiedriskais medijs” Rīcības un ētikas kodeksa 2.3. punktam:

LSM darbinieki, kuri iesaistīti satura veidošanā, ievēro visaugstākos žurnālistikas standartus un LSM redakcionālās vadlīnijas, kas publicētas atsevišķi.

Papildus iepriekš minētajiem lūgumiem Iesniegumā ir izteikts vēl šāds lūgums:

Atzīt, ka, sabiedrībai kā tiesas nolēmuma motīvus pasniedzot apsvērumus, kuru nav 2026. gada 26. augusta lēmumā, kuri netika pasludināti tiesas sēdē un kuri publiskošanas brīdī vēl nevarēja pastāvēt, nav ievērota Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24. panta ceturtajā daļā noteiktā pienācīgas precizitātes prasība un pienākums atdalīt komentārus un viedokļus no ziņām, nosaucot to autoru.

[2] Par ombuda kompetenci

Nemot vērā SEPLPL 18. panta pirmajā daļā ombudam noteikto kompetenci pārraudzīt sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu sniegto pakalpojumu atbilstību SEPLPL 1. pantā noteiktajam mērķim un 3. pantā noteiktajiem sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatprincipiem, kas izvērsti LSM pašregulējošajos dokumentos – Redakcionālajās vadlīnijās un Rīcības un ētikas kodeksā – ombuda funkcijās ir pārraudzīt un sniegt savus atzinumus par to, vai

LSM saturā (raidījumu, sižetu, rakstu u.c.) un tā veidošanas laikā veiktās žurnālistiskās darbības un pieņemtie redakcionālie lēmumi atbilst **profesionālās darbības principiem un profesionālās ētikas prasībām.**

Ombuds atzinumus sniedz normatīvo aktu definētajās kompetences robežās un izmantojot Redakcionālo vadlīniju un Rīcības un ētikas kodeksa normas, kas attiecas uz profesionālo ētiku un tās ievērošanu redakcionālajos lēmumos un profesionālajās procedūrās, kas veiktas LSM satura veidošanas procesā. Nedz normatīvie akti, nedz Redakcionālās vadlīnijas un Rīcības un ētikas kodekss **nedod ombudam tiesības sniegt Iesniegumā minēto apstākļu juridisko izvērtējumu.**

Atsaucoties uz iepriekš minēto ombuda kompetences tvērumu, ombuds vērš uzmanību, ka tā kompetencē neietilpst vērtēt Raksta un Sižeta atbilstību Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24. panta ceturtajai daļai, jo EPLL ievērošanas uzraudzību nodrošina Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

Atbilstoši likumā noteiktajai kompetencei ombuds ir tiesīgs vērtēt, vai Raksta un Sižeta saturā un tā veidošanas procesā ir pienācīgi ievērotas Redakcionālo vadlīniju prasības – *Precizitāte, Faktu nodalīšana no viedokļiem, Darbs ar informācijas avotiem, Kriminālnotikumu un traģisku negadījumu atspoguļojums.* Šo prasību ievērošanas izvērtējums vienlaicīgi sniegs arī atbildi uz jautājumu, vai Raksta un Sižeta autori, veidojot saturu, ir sekojuši Rīcības un ētikas kodeksa 2.3. punkta noteiktajai prasībai satura veidošanā ievērot visaugstākos žurnālistikas standartus un Redakcionālās vadlīnijas.

Ombuda ieskatā, sniedzot atbildes uz iepriekš minētajiem jautājumiem, vienlaicīgi tiks atbildēts, vai Raksta un Sižeta saturā un tā veidošanas procesā ir ievēroti SEPLPL 3. panta trešajā, ceturtajā un desmitajā daļā noteiktie pamatprincipi, jo šajās tiesību normās izteiktie LSM darbības pamatprincipi – veidot savas programmas un pakalpojumus atbilstoši augstām ētikas un kvalitātes prasībām, nodrošināt viedokļu daudzveidību, ievērot objektivitāti, pienācīgu precizitāti un neitralitāti, respektēt cilvēka tiesības un pamatbrīvības – ir detalizēti izvērsti Redakcionālajās vadlīnijās.

Ombuds pieņem, ka ombuda kompetences ietvaros sniegtais vērtējums Raksta un Sižeta saturam un tā veidošanas procesā veiktajām darbībām netieši sniegs arī atbildi, vai Raksta un Sižeta saturā un tā veidošanas procesā ir ievēroti EPLL 24. panta ceturtajā daļā izteiktie programmu veidošanas vispārīgie noteikumi, kuri nosaka, ka fakti un notikumi raidījumos ir jāatspoguļo godīgi un objektīvi, ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem, lai komentāri un viedokļi tiktu atdalīti no

ziņām un lai tiktu nosaukti viedokļu vai komentāru autori, kā arī, lai ziņu raidījumos fakti tiktu atspoguļoti tā, lai apzināti nemaldinātu auditoriju.

Ombuds nekonstatē pamatu izpildīt Iesniedzēja lūgumu vērtēt Raksta un Sižeta atbilstību Redakcionālo vadlīniju 2.10. punktam *Kļūdu labojumi*, jo Rakstā un Sižetā kļūdu labojumi nav veikti.

Ombuds nesaskata iespēju vērtēt Sižeta un Raksta satura atbilstību LSM sabiedriskā pasūtījuma mērķiem un principiem, jo tie ir noteikti, lai definētu mērķus prioritārajos attīstības virzienos LSM veidotajām **programmām** un sniegtajiem pakalpojumiem **kopumā**. LSM programmām un pakalpojumiem **kopumā** izvirzītie mērķi pilnībā nav izpildāmi ar katru LSM satura vienību atsevišķi, tāpēc konkrētās satura vienības (raidījumi, sižeti, raksti) nav sabiedriskā pasūtījuma priekšmets.

[3] Par LSM atbildi uz ombuda uzdoto jautājumu

Uz ombuda 2026. gada 28. augustā rakstiski uzdoto jautājumu par to, kā LSM ieguva informāciju par tiesas kolēģijas nolēmuma motīviem, LTV Ziņu dienesta direktore Iveta Elksne sniedza šādu atbildi [visi izcēlumi atbilstu tekstā mani – E.A.]:

*[..] ziņu sižetā un rakstā publicēto informāciju LSM žurnālistei rakstveidā, atbildot uz žurnālistes uzdotajiem jautājumiem, sniedza Rīgas apgabaltiesas tiesas priekšsēdētāja palīgs (saziņai ar medijiem) **Raimonds Ločmelis**, norādot, ka tas ir tiesneša **Guntara Kveska** sagatavots skaidrojums, un lūdzot, citējot, atsaukties uz tiesnesi **Guntaru Kvesku**.*

Informējam, ka 2026. gada 26. augustā nacionālā ziņu aģentūra SIA “LETA” arī izplatīja tāda paša satura informāciju:

*“Rīga, 26. aug., LETA. Rīgas apgabaltiesa slēgtā tiesas sēdē šodien lēma nepieņemt noraidījumus tiesnesei **Signei Kalniņai** un prokuroram **Aldim Lasmanim** maksātnespējas administratora **Mārtiņa slepkavības krimināllietā**, noskaidroja aģentūra LETA.*

Noraidījums savā būtībā bija pamatots ar faktu, ka prokurors un tiesnese ir piedalījušies citas krimināllietas iztiesāšanā, kurā tika lemts par soda mēru personām, kuras pirmās instances tiesā liecināja slepkavības lietā.

Noraidījums netika pieņemts, jo tiesas kolēģija uzskatīja, ka abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas, bet pats noraidījums ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par liecības sniegušo personu liecību ticamību un pieļaujamību. Tiesas kolēģijas ieskatā abu šo liecinieku liecības ir vērtējamas kopsakarā ar cietiem pierādījumiem, kas tiks pārbaudīti turpmākajā iztiesāšanas

laikā.”

Izvērtējot konstatēto, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Edmunds Apsalons
secina:

[4] Par iespējām atbildēt uz Iesniedzēja jautājumiem

Ņemot vērā konstatēto, ombuds secina, ka Iesniedzēja uzdots jautājums jeb jautājumu kopa – *kad, kādos apstākļos, kur un kādā formā tika sniegts tas “tiesneša skaidrojums”, [..], un no kāda avota šī informācija tika iegūta* – ir secīgi atbildams šādā veidā:

- 1) **Kad** LSM ieguva Rakstā un Sižetā sniegto informāciju par Tiesas nolēmuma motivāciju un pamatojumu ?

Ombuds secina, ka informācija par Tiesas nolēmumu žurnālistu rīcībā ir nonākusi starplaikā starp tiesas sēdes 2026. gada 26. augustā noslēgumu un Raksta publikāciju tās pašas dienas plkst. 17:34.

Ombuds pieņem, ka informācija varētu būt bijusi saņemta pirms plkst. 14:23. Šāds pieņēmums balstās apsvērumos, ka plkst. 14:23 LETA precizēja jau iepriekš plkst. 13:39 publicēto LETA ziņu, papildinot to ar rindkopu, kas skaidro Tiesas nolēmuma motivāciju. Ņemot vērā šo būtisko apstākli, ombuds salīdzinājumam zemāk citē LETA papildināto ziņu un Iesniedzēja citēto Raksta un Sižeta fragmentu. Zemāk tekstā ir izcelti fragmenti, kuru formulējums sakrīt.

LETA papildinātā ziņa (plkst. 14:23)

Noraidījums netika pieņemts, jo tiesas kolēģija uzskatīja, ka abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas, bet pats noraidījums ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par liecības sniegušo personu liecību ticamību un pieļaujamību. Tiesas kolēģijas ieskatā abu šo liecinieku liecības ir vērtējamās kopsakarā ar cietiem pierādījumiem, kas tiks pārbaudīti turpmākajā iztiesāšanas laikā.

Raksts (plkst. 17:34) un Sižets (18:40)

Tiesnesis skaidroja, ka noraidījums netika pieņemts, jo tiesas ieskatā abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas, bet pats noraidījums ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību.

Tiesas kolēģijas ieskatā abu šo liecinieku liecības ir vērtējamās kopsakarā ar citiem pierādījumiem, kas tiks pārbaudīti turpmākajā iztiesāšanas laikā.

Noraidījums netika pieņemts, jo tiesas ieskatā abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas, bet pats noraidījums ir pieteikts

*ar mērķi raisīt šaubas par liecības
sniegušo personu liecību ticamību un
pieļaujamību, skaidro tiesnesis Guntars
Kveska.*

Abos ziņu tekstos lietotie līdzīgie formulējumi ļauj ombudam pieņemt, ka tiem ir bijis viens un tas pats avots, kas, savukārt, ļauj pieņemt, ka LETA un LSM žurnālisti informāciju par Tiesas nolēmuma motivāciju ir saņēmuši laikā starp plkst. 13:39 un 14:23.

2) **Kādos apstākļos** LSM ieguva šo informāciju?

Kā norādīts LTV Ziņu dienesta direktores sniegtajā atbildē uz ombuda jautājumu, LSM žurnāliste šo informāciju ir ieguvusi **rakstveidā** kā **atbildi** uz žurnālistes uzdotajiem jautājumiem. Ombuda rīcībā nav informācijas, kas ļautu vēl precīzāk raksturot specifiskos apstākļus, kuros atradās žurnāliste, kad tika iegūta šī informācija.

3) **Kur** LSM ieguva šo informāciju?

Uz šo jautājumu var atbildēt divējādi – gan kā uz jautājumu par iegūtās informācijas avotu, gan kā uz jautājumu par žurnālistes fiziskās atrašanās vietu. Atbilde uz pirmo jautājumu būtu – rakstiskā atbildē uz žurnālistes uzdotajiem jautājumiem. Atbildi uz otro ombuds nevar sniegt, jo ombuda rīcībā nav informācijas, kas ļautu vēl precīzāk raksturot specifiskos apstākļus, kuros atradās žurnāliste, kad tika iegūta šī informācija. Tikpat labi tas varētu būt bijis, žurnālistei atrodoties tiesas ēkā, LSM redakcijas telpās vai ceļā no pirmās uz otro, kā arī citā vietā.

4) **Kādā formā** LSM ieguva šo informāciju?

Kā norādīts LTV Ziņu dienesta direktores atbildē uz ombuda uzdoto jautājumu, LSM žurnāliste šo informāciju ir ieguvusi **rakstveidā**, kā atbildi uz žurnālistes uzdotajiem jautājumiem, tādējādi informācijas saņemšanas forma ir rakstveida. Precīzākas informācijas par informācijas ieguves formu ombuda rīcībā nav.

5) **No kāda avota** LSM ieguva Rakstā un Sižetā sniegto informāciju?

Kā norādīts LTV Ziņu dienesta direktores atbildē uz ombuda uzdoto jautājumu, informāciju ir sniedzis *Rīgas apgabaltiesas tiesas priekšsēdētāja palīgs (saziņai ar medijiem) Raimonds Ločmelis*. Atzinuma veidošanas nolūkiem būtiska ir LTV Ziņu dienesta direktores atbildē sniegtā piebilde – *ka tas ir tiesneša Guntara Kveska sagatavots skaidrojums, un lūdzot, citējot, atsaukties uz tiesnesi Guntaru Kvesku.*

[5] Par Redakcionālo vadlīniju noteikto prasību ievērošanu Rakstā un Sižetā

Ir jāņem vērā, ka Iesniedzumā ir problematizēts nevis Raksta un Sižeta saturs kopumā, bet tikai tie abu satura vienību fragmenti (citēti gan šī atzinuma pirmajā, gan ceturtajā daļā), kuros tiek izklāstīta tiesas motivācija attiecībā uz Tiesas nolēmumu. Tāpēc ombuds vērtēja tikai šo fragmentu atbilstību Redakcionālajās vadlīnijās izteiktajām prasībām un nonāca pie šādiem secinājumiem:

- 1) par Raksta un Sižeta fragmentu atbilstību Redakcionālo vadlīniju 1.4. punktā noteiktajam profesionālajam principam **Precizitāte**;

Iesniedzējs pamatoti norāda, ka abu satura vienību fragmentos izteiktie apgalvojumi nav atrodami Tiesas nolēmumā, neviens no tiem nav izskanējis tiesas sēdē un nav fiksēts tiesas sēdes skaņu ierakstā. Tādējādi neviens no tiem nav pārbaudāms nevienā kriminālprocesa dokumentā vai fiksācijā. Tomēr, ombuda vērtējumā, tas neļauj secināt, ka Rakstā un Sižetā *ir konstatējams ne tikai atsevišķas ziņas neprecīzs atspoguļojums, bet gan tāda satura publiskošana, kuram vispār nav un publiskošanas brīdī nevarēja būt pārbaudāma pirmavota*. Lai arī Iesniedzējs uzskata, ka šādu secinājumu pamato Kriminālprocesa likuma, likuma “Par tiesu varu” un Tiesnešu ētikas kodeksa normas, ombudam ir jāsecina, ka Iesniedzējs ir kļūdaini interpretējis žurnālistikas informācijas avotu jautājumu, skatot to tikai kriminālprocesa tvērumā. Žurnālistam par informācijas avotu var kalpot arī tas, kas kriminālprocesa ietvaros, iespējams, par tādu netiek atzīts – piemēram, amatpersonu izplatīti paziņojumi, intervijas vai rakstiski sniegtās atbildes uz žurnālista jautājumiem.

Ombuds piekrīt Iesniedzēja apsvērumiem, ka šī informācija nebija zināma kriminālprocesa dalībniekiem, taču no tā nevar secināt, ka šādas informācijas nebija. Šāds secinājums liecina par pieļauto loģisko secināšanas kļūdu – *argumentum ad ignorantiam* – kad secinājums par fakta neesamību tiek izdarīts, balstoties vienīgi uz pierādījumu trūkumu. Tāpēc ombuds nevar piekrist Iesniedzēja izteiktajam vērtējumam, ka *tiesu varas amatpersonai tiek piedēvēts nevis neprecīzi atreferēts, bet vispār nepastāvošs izteikums, kas nav izskanējis tiesas sēžu zālē*. Ombuda izpratnē tiesu varas amatpersonas tiesneša uzdevumā sagatavotais un medijiem sniegtais publiskais paziņojums ir uzskatāms par drošu un uzticamu avotu ziņas sagatavošanai.

Ombuds piekrīt, ka pastāv iespēja, ka Sižeta un Raksta sagatavošanas laikā *Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas lēmuma motīvu daļa vēl nepastāvēja nevienā dokumentā, netika un nevarēja tikt pasludināta tiesas sēdē*, taču ombuds arī apzinās, ka, veidojot Tiesas nolēmumu, tiesu kolēģija ir apspriedusi nolēmuma motivāciju. Ombuda izpratnē nolēmuma motivācija ir būtiskas premisas, no kurām izriet nolēmums kā loģiska slēdziena secinājums. Protams, pie secinājumiem

var nonākt arī neapzinātu jeb entimēmisku (neizteiktu vai noklusētu) premisu gadījumos, tomēr ombudam mulsinoša šķiet iespēja, ka tiesa no sākuma izteiktu spriedumu (Tiesas nolēmumu) un tikai pēc tam sāktu domāt, kā to pamatot (motivācijas daļa). Jāņem vērā, ka deduktīvi organizēta slēdziena un argumentācijas gadījumā gan vienā, gan otrā situācijā tiek lietota viena un tā pati loģiskā forma, tikai pretējos virzienos – tas, kas slēdzienā funkcionē kā premisas, argumentācijā iegūst argumenta statusu.

Tas, ka, iespējams, Tiesas nolēmuma motivāciju procesa dalībnieki uzzināja no Raksta un Sižeta nenozīmē nedz to, ka tiesa būtu lēmusi bez motivācijas apsvērumiem, nedz to, ka žurnālistiem šie apsvērumi nevarēja būt zināmi.

Iesniedzējs uzskata, ka *avota, pret kuru pārbaudīt apgalvojumus par nolēmuma motīviem, publiskošanas brīdī nebija: motīvu daļa vēl nebija sagatavota, tā netika un nevarēja tikt pasludināta, un tā nevarēja tikt likumīgi izpausta ārpus nolēmuma*. Ombuda kompetencē nav vērtēt, vai tiesas pārstāvis varēja vai nevarēja likumīgi izpaust tiesas motivāciju ārpus nolēmuma, bet ombuds guva pierādījumu tam, ka informācija par Tiesas nolēmuma motivāciju **tika sniegta** plašsaziņas līdzekļiem, turklāt ne tikai ekskluzīvi LSM, ko pierāda problematizēto LSM satura vienību fragmentu identiskums saturam, kuru par Tiesas nolēmuma motivāciju publiski sniedza arī LETA.

Tādējādi jāsecina, ka domstarpību būtība ir izpratnē par to, kas žurnālistikā ir lietojams kā informācijas avots, par kādu žurnālistikā leģitīmi var kalpot arī tas, kas, iespējams, netiek uzskatīts par informācijas avotu kriminālprocesā. LSM žurnālistei bija pieejams informācijas avots, kura sniegtā informācija tika izteikta Rakstā un Sižetā **precīzi**, nemaldinot auditoriju, nesagrozot un neizdomājot faktus. Kā pierādījums tam kalpo LETA papildinātā ziņa, kas vārds vārdā satur to pašu informāciju par Tiesas nolēmuma motivāciju kā Raksts un Sižets, kas liecina gan par vienu un to pašu informācijas avotu, gan par precīzu avota sniegtās informācijas atveidi medija saturā.

Apšaubāma ir Iesniedzēja izteiktā pretenzija, ka žurnālists nav pārbaudījis un nevarēja pārbaudīt informāciju, kuru tai sniedza tiesas amatpersona, jo *publiskošanas brīdī tai nebija pārbaudāma avota*, domājot ar to Tiesas nolēmuma motivācijas daļu, kas informācijas ieguves brīdī vēl nebija pieejama kriminālprocesa dalībniekiem. Ombudam kurioza šķiet situācija, kad, saņemot no tiesas amatpersonas informāciju, žurnālists liktu šai amatpersonai pierādīt, vai tas, ko tiesas amatpersona saka, ir tas, ko tiesnesis vai tiesas kolēģija ir sprieduši. Žurnālistus interesēja Tiesas nolēmuma motivācija, kas ir pilnībā saprotams, jo, kā norāda arī Iesniedzējs – motivācija *aptver visu to nolēmuma slāni, kas nolēmumam piešķir jēgu, – tā pamatojumu*. Nevar nepiekrīst, ka sabiedrībai

tik tiešām vairāk interesē *nevis tas, ko tiesa nolēma* [...], *bet gan tas, kāpēc tiesa tā nolēma*. Tādējādi tiesas amatpersona sniedza žurnālistiem šādu informāciju.

Ombuds nepiekrīt Iesniedzēja izteiktajiem apsvērumiem, ka Rakstā un Sižetā bija jānorāda, *ka par šīs informācijas precizitāti pastāv šaubas*, jo nesaskata saprātīgus iemeslus, kāpēc žurnālistiem būtu jāšaubās par tiesas amatpersonas sniegto informāciju. Tādējādi no minētā var secināt, ka informācija ir sniegta, izmantojot atbilstošu un kompetentu avotu un ir korekti attiecināta uz notikuma skaidrošanu jeb precīzāka konteksta sniegšanu.

Ombuds piekrīt Iesniedzēja izteiktajiem apsvērumiem, ka Rakstā un Sižetā bija jānorāda, ka sniegtā informācija *iegūta ārpus tiesas sēdes pasludinātā*. Par to Rakstā ir lasāma šāda informācija – *Šos pieteikumus tiesa trešdien skatīja slēgtā sēdē un publiski paziņoja vien nolemto* [izcēlums mans – E.A.]. Tam seko teksts: *“Tiesas kolēģija nolēma nepieņemt Egona Rusanova pieteikto noraidījumu prokuroram Aldim Lasmanim un Rīgas apgabaltiesas tiesnesei Signei Kalniņai,” informēja tiesnesis Guntars Kveska. Tiesnesis skaidroja, ka noraidījums netika pieņemts, jo tiesas ieskatā abas krimināllietas nav savstarpēji saistītas, bet pats noraidījums ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību*. Teksts skaidri norāda, ka runa ir par **tiesneša** sniegtu skaidrojumu, nevis par Tiesas nolēmuma citātu.

- 2) par Raksta un Sižeta fragmentu atbilstību Redakcionālo vadlīniju noteiktajam profesionālajam principam ***Faktu nošķiršana no viedokļiem***;

Raksta un Sižeta problematizētie fragmenti ziņo par **faktu**, ka tiesa ir sniegusi skaidrojumu Tiesas nolēmuma motivācijai, un kāds ir šis skaidrojums. Tādējādi šī medija sniegtā **ziņa** nav uzskatāma par **žurnālista** pausto viedokli, bet gan par **tiesas** (tiesneša, tiesas kolēģijas) sniegto informāciju. Par to, ka ziņa ir tiesas (tiesneša, tiesas kolēģijas) viedokļa izklāsts, liecina Rakstā un Sižetā lietotās izteiksmes – *Tiesnesis skaidroja; tiesas ieskatā; tiesas kolēģijas ieskatā; skaidro tiesnesis Guntars Kveska*. Šie apzīmējumi nepārprotami norāda uz šo viedokļu izteicējiem. Līdz ar to ombuds nesaskata pamatu secināt, ka žurnālistu sniegtie fakti nebūtu nodalīti no žurnālistu izteiktajiem viedokļiem un komentāriem, jo ne Rakstā, ne Sižetā žurnālisti nav pauduši savu vērtējumu par tiesas motivācijas skaidrojumu.

- 3) par Raksta un Sižeta fragmentu atbilstību Redakcionālo vadlīniju noteiktajam attiecībā uz ***Darbu ar informācijas avotiem***;

Ombuds secina, ka ne Rakstā, ne Sižetā nav izmantota informācija, ko sniegtu anonīmi avoti – tiesas motivāciju skaidro tiesnesis Guntars Kveska ar tiesas amatpersonas starpniecību. Ombuds pieļauj, ka Tiesas nolēmums un tiesneša sniegtais skaidrojums nolēmuma motivācijai varētu celt

neslavu, piemēram, noraidījuma pieteicējam, uz ko arī norāda Iesniedzējs: *Apgalvojums, ka aizstāvības noraidījums pieteikts "ar mērķi raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību", pēc būtības ir kritika par apsūdzētā aizstāvības rīcības motīviem.*

Iesniedzēja vērtējumā nav izpildītas šajā redakcionālo vadlīniju punktā izteiktās prasības, ka 1) informācija, kas varētu celt neslavu, netika pārbaudīta, un 2) personai, pret kuru informācijas avota sniegtā informācija satur izteiktu kritiku, ir jādod iespēja atbildēt uz šo kritiku. Savukārt, ja kritizētā persona nevēlas atbildēt vai nav bijusi sasniedzama, tas auditorijai ir jādara zināms.

Ja šī potenciāli neslavu ceļošā informācija ir tiesneša (tiesas kolēģijas) sniegtais vērtējums apsūdzētā aizstāvības pieteiktā noraidījuma motivācijai, tad to pārbaudīt var divējādi.

Pirmkārt, pārbaudot, vai tiesnesis to ir teicis. Ombuds pārliecinājās, ka šī pārbaude nav bijusi nepieciešama, jo tiesneša sniegto motivācijas skaidrojumu Tiesas nolēmumam žurnālistiem sniedza tiesneša pilnvarota amatpersona.

Otrkārt, pārbaudot, vai aizstāvības pieteiktā noraidījuma mērķis tik tiešām ir bijis *raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību*. Šo pārbaudi varētu realizēt jautājot noraidījuma pieteicējam, vai pieteiktā noraidījuma mērķis ir bijis *raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību*. LSM šo iespēju neizmantoja, un ombuda vērtējumā tas nebūtu lietderīgi gan tāpēc, ka mazticama ir iespēja saņemt apstiprinošu atbildi no noraidījuma pieteicēja, gan arī, balstoties apsvērumos, ka noraidījuma pieteicējs, visticamāk, atturētos no komentāru sniegšanas pirms iepazīšanās ar pilno Tiesas nolēmuma tekstu, kas abu satura vienību veidošanas laikā tiesvedībā iesaistītajiem nebija pieejams.

4) par nevainīguma prezumpcijas ievērošanu, sagatavojot Rakstu un Sižetu;

Redakcionālajās vadlīnijās ir noteikta strikta prasība: *Ziņojot par kriminālnotikumiem, iespējamām noziegumiem, ierosinātajiem kriminālprocesiem un **tiesvedībām**, LSM žurnālists ievēro nevainīguma prezumpciju. Cilvēks uzskatāms par vainīgu nozieguma izdarīšanā tikai pēc galīgās tiesu instances spēkā esoša sprieduma.*

Izvērtējot Iesniegumā minēto un Rakstā un Sižetā sniegto informāciju, ombuds neguva pamatojumu secinājumam, ka Raksts un Sižets varētu pārkāpt nevainīguma prezumpciju tā iemesla dēļ, ka konkrētajā kriminālprocesa posmā (noraidījuma pieteikums un Tiesas nolēmums par tā nepieņemšanu) nevienam nav tikusi celta kāda jauna apsūdzība vai kāds tiktu atzīts par vainīgu, kamēr tā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā nav atzīta ar tiesas lēmumu. Iesniedzējs, atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 20. panta pirmo daļu, Kriminālprocesa likuma 19. panta

otro un trešo daļu, Cilvēktiesību konvencijas 6. panta trešās daļas “d” apakšpunktu, kā arī uz vairākām publikācijām, kas analizē Kriminālprocesa likumu, pamatoti norāda, ka noraidījuma pieteikšana nav noziegums. Ombuds Rakstā un Sižetā neatklāja tādu saturu, kas liecinātu par pretējo, kā arī nerada pierādījumus Iesniedzēja izteiktajam vērtējumam, ka *raksta vārdiskajā formulējumā aizstāvības tiesību īstenošanas attēlota kā ļaunprātība*. Ombuds pieņem, ja tiesnesis (vai tiesas kolēģija) ir sniedzis vērtējumu, ka *noraidījums “ir pieteikts ar mērķi raisīt šaubas par sniegto liecību ticamību un pieļaujamību”*, tad tas nevis **tiekl** sabiedrībai **pasniegts** kā *tiesas konstatējums*, bet gan tas **ir** tiesas (vai tiesneša) konstatējums, līdz ar to šī konstatējuma apstrīdēšana ir veicama konkrētā kriminālprocesa ietvaros, nevis ombuda institūcijā.

Izvērtējot konstatēto, sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Edmunds Apsalons

atzīst:

[6] Rakstā un Sižetā ietvertā informācija par Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2026. gada 26. augusta nolēmuma motivāciju tika iegūta atbilstoši Redakcionālajās vadlīnijās noteiktajām prasībām un izmantojot atbilstošus informācijas avotus. LSM iegūto informāciju Rakstā un Sižetā ir atveidojis atbilstoši avota sniegtajam skaidrojumam un precīzi attiecinājis to uz tiesnesi un tiesas kolēģiju, nevis pasniedza kā savus secinājumus vai viedokli. Tādēļ Rakstā un Sižetā nav konstatējami Redakcionālo vadlīniju prasību – par precizitāti, faktu nošķiršanu no viedokļiem un darbu ar informācijas avotiem – pārkāpumi. Ombuds neatzīst par pamatotiem Iesniedzēja sniegtos apgalvojumus, ka sabiedrībai Rakstā un Sižetā kā tiesas nolēmuma motīvi tiek pasniegta neeksistējoša vai nepārbaudāma informācija, kā arī, ka nav ievērota nevainīguma prezumpcija. Raksta un Sižeta saturā ombuds nekonstatē neatbilstību Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likuma 3. pantā noteiktajiem sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatprincipiem, LSM Redakcionālo vadlīniju prasībām, kā arī LSM Rīcības un ētikas kodeksā noteiktajām prasībām.

Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas

līdzekļu ombuds

(paraksts)*

Edmunds Apsalons

*DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR
LAIKA ZĪMOGU